

JESENIŠKA STRAŽA

Slovensko-nacionalen list.

Svoboda, čast, narod, resnica.

„Jeseniška Straža“ izhaja vsako soboto opoldne. — Naročnina za celo leto 4 krone; ako se naroči dva ali več izvodov, pa po 3 kroni izvod. Naročnina naj se pošilja na upravništvo „Jeseniške Straže“ (tiskarna Iv. Pr. Lampret) v Kranju. Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. Pos. številke po 10 vin.

Oglasi in poslanice se računajo po petit-vrstah, če tiskano enkrat 10 vin., dvakrat 15 vin., trikrat 20 vin. Večje črke po prostoru. Če se oznanilo priobčuje večkrat, je cena posebno znižana. — Rokopisi se ne vračajo. — Dopisi naj se izvolijo frankirati in naj se pošiljajo na uredništvo „Jeseniške Straže“ v Kranju.

Št. 3.

V K R A N J U, 16. grudna 1905.

II. leto.

Častni občani so potrjeni!

Deželni odbor je potrdil imenovanje častnih občanov. Le-ti se bodo polnoštevilno udeležili občinskih volitev. Ker tovarniška stranka, združena z župnikom Zabukovcem, proti tej volitvi tako kriči, bodi izjavljeno od naše strani, da so se častni občani izvolili soglasno z odborniki kmečkih podobčin in da se je radi tega le-tem zagotovilo že takrat, da pridejo pri svoječasni volitvi v odbor pri oddajanju glasov od strani častnih občanov v pošte v prvi vrsti odborniki s Planine, Plavškega Rovta in Hrušice, ako bi ti propadli v III. razredu. To izjavljamo danes s tem namenom, da opozorimo vse slovenske volilce I. razreda na narodno dolžnost, katero smo dolžni vršiti proti onim, ki so v nedoglednem času ostali na naši strani v prid Slovenstva na Jesenicah.

Slovenska ljudska stranka.

Dne 27. novembra t. l. je imel zopet dr. Šušteršič svoj dan. V hotelu «Union» v Ljubljani so zborovali zaupniki ranjke katoliško-narodne stranke, namreč: Dr. Šušteršič, Franc Šuklje, dr. Schweitzer, veliko število župnikov in kapelanov ter tisti ljudje, katere so ravno navedeni pripeljali s seboj v Ljub-

ljano. Dr. Šušteršič je vnovič trdil, da klerikalizma na Kranjskem ni. In, kakor pred leti v «Slovenskem Listu», tako je tudi sedaj udarjal na sentimentalno struno. Milo je tožil, da slovenske inteligence se sedaj ni v njegov tabor in da so temu krivi le predsodki in strah pred klerikalizmom, katerega pa — kakor rečeno — ni. In da bi izginil ta strah popolnoma in za vedno, izylekel je dr. Krek bel listič iz žepa in predlagal, da se od 27. novembra t. l. naprej katoliško-narodna stranka na Kranjskem imenuje: slovenska ljudska stranka. In kakor je Bog pri stvarjenju sveta mignil in je nastala iz teme luč, tako je izginila katoliško-narodna stranka, ki je provzročila toliko bojov in sovraštva, ustanavljala in pokopavala konsume, organizirala ljudstvo po Marijinih bratovščinah, stranka, ki je zadrževala skozi štiri leta vse delovanje deželnega zbora in odjedla deželi na stotisoče državnih podpor, in na njeno mesto je stopila nova stranka, bela kot lilija in nedolžna kot angelj. In po dvorani je nastalo nepopirno navdušenje, Franc Šuklje je imel čut, kakor bi prišla v deželo nova pomlad in «Slovenec» pravi, da je to zgodovinski dogodek.

Nam pa se vsiljuje v prvi vrsti eno vprašanje. Kaj pa je s programom stranke? Ali je ostal isti, ali se je izpremenil? Če se program ni izpremenil, zakaj se izpreminja ime, če pa se je izpremenil, zakaj se to ne pove. Nobena resna politična stranka ne išče imena po pratiki, kakor kaka bogata rodbina, ki je dobila prvega sina in kateri je na tem, da prvorojenček dobi lepo, blagoglasno, imenitno ime. Ime stranke naj označi njen program.

pisarno, kjer ostane od l. 1773. do 1783. Potem pa prestopi kot protokolista k c. kr. okrožnemu uradu ljubljanskemu. Ne traja dolgo, ko mu podelijo mesto c. kr. okrožnopsolskega komisarja in pozneje tajništvo kranjskih deželnih stanov.

To službo je opravljal do svoje zgodnje smrti. Umrl je, star šele devetintrideset let, dne 14. julija leta 1795.

V svoji mladosti je Linhart pesnikoval, in sicer v nemškem jeziku. Leta 1780 je izdal žaloigro v petih dejanjih «Miss Jeny Lome», nastopno leto pa zbirko svojih izvirnih nemških pesmi.

Nemški je pisana tudi njegova zgodovina Kranjske. Naslov ji je: Versuch einer Geschichte von Krain und der übrigen südlichen Slaven Österreichs

Nihče pa ne bo tajil, da pomeni katoliško-narodna stranka vse kaj družega, nego slovenska ljudska stranka. Prva teži v prvi vrsti za verskimi, druga za ljudskimi cilji. V eni ima duhovščina prvo in odločilno mesto, v drugi ni izključena, ali popolnoma enakopravna je z drugimi pristaši. Nobena resna stranka pa ne more izpremeniti svojega imena kakor Martin srajco, če pride v soboto zvečer od dela.

Mi za sedaj nimamo nikakega povoda, veseliti se te metamorfoze, ampak čakati hočemo, ali je katoliško-narodna stranka, ki se je zadušila v svojih grehah, s tem, da je oblekla novega Adama, tudi postala drug človek.

Prireditelji shoda zaupnikov niso pripeljali škofa Jegliča na shod in to so prav modro ukrenili. Ali če je ta krst sploh kaj družega, nego navadna vaba za manj razsodne elemente narodno-napredne stranke, moralo se bo kmalu pokazati v dejanju.

Za kandidate katoliško-narodne stranke je postavljali škof Jeglič vso svojo stanovsko avtoriteto in vsa mnogobrojna cerkvena sredstva v boj. Za te kandidate se je razpostavljalo Najsvetejše, žugalo z večnim pogubljenjem, pridigal se je bojkot, pretilo se je ljudem, da se jim bodo odrekla vsa verska tolažila na zadnjo uro. Ali vendar klerikalizma ni. Nasprotno pa so na ta način voljeni poslanci šli škofu na roko, ko je iztiskal denar iz ljudstva za svoje zavode, nalagal najubožnejšim slojem cerkveni davek, podpiral one špekulante, ki so gonili naše ljudstvo ob največjem delu trumoma po božjih potih in vtrjevali ga v vražah in prazneverstvu. Ti

(Poskus zgodovine kranjske in ostalih Jugoslovanov avstrijskih). Izšla je v dveh delih, prvi l. 1788., drugi l. 1799.

V prvem delu govori o ljudstvih, ki so prebivala na Kranjskem, dokler se niso ondi naselili Slovani; v drugem pa razpravlja zgodovino Slovanov do onega časa, ko so jih podjarmili Franki.

Škoda, da Linhartu ni bilo dano, izvršiti svojo zgodovino.

Posebne zasluge pa si je pridobil Linhart za svoj narod, da je priredil za slovenske igralce dve gledališki igri.

Prvi igra je naslov: «Županova Micka» (priredil jo je po Richterjevi «die Feldmühle»). Igrali so jo prvič v Ljubljani dne 28. decembra l. 1789. diletantje iz najodličnejših krogov ljubljanskih. Igra se je posebno prikupila.

PODLISTEK.

Anton Linhart.

Anton Linhart se je rodil dne 11. decembra l. 1756. v Radovljici na Gorenjskem.

Ko je izvršil srednje šole, je mislil vstopiti v jezuitski red, ki so ga pa prav tedaj odpravili. Zato se napoti v cistercijski samostan stiški in vstopi vanj pod imenom Kristijan.

Pa tudi v Stičini mu ni ugajalo. Gre torej na Dunnj in se ondi posveti juridičnim študijam.

Po dovršenih študijah se vrne v Ljubljano in vstopi kot uradnik v knežjeskofijsko

ljudski zastopniki podpirajo škofa v njegovem stremjenju, da zatro vsak prosti dih in v znanosti in umetnosti. In vendar je klerikalizem prazen strah.

Mi smo vedno mislili, da je to klerikalizem, in smo trdili, da je narodnemu gospodarstvu škodljivo početje in sicer škodljivo in graje vredno na strani škofa in na strani njegovih izvoljencev. Ali dosedaj je imel škof vsaj izgovor, da se gre za katoliške namene. In ravno tako so se izgovarjali izvoljenci vsaj pred svojo vestjo, da slone njihovi mandati na cerkvenem uplivu.

Ta izgovor je sedaj otežkočen. Najzabitejši kmet mora sčasoma izprevideti, da slovenska ljudska korist ne zahteva, da vzdržuje škof na narodove stroške srednješolski zavod, ko imamo v deželi štiri višje in eno nižjo državno gimnazijo, eno državno in eno mestno realko.

Najbolj omejeni planšar mora sčasoma pregledati, da to ni slovenska ljudska zadeva, če sta si nasproti dva slovenska kandidata in se za enega izmed njih moli v cerkvi, na izvolitev drugega pa stavi večno pogubljenje.

Če pomislimo na visoki polet, v kateri se je spustil «Slovenec» spomladi, ko je sprožil idejo «slovenske ljudske stranke», ki naj bi obsegala vse slovensko ozemlje, z dogodkom v hotelu «Union», moramo priznati, da so gospodje postali zelo pohlevni, tu je res gora, katero je stresel potres, rodila miško. To bi se dalo napraviti mnogo ceneje, kajti, nobeden udeleženec tega shoda bi ne bil ugovarjal, ko bi bil «Slovenec» prinesel poročilo, da se katoliško-narodna stranka imenuje od danes naprej slovenska ljudska stranka.

Mi hočemo čakati dejanj. Če bo slovenska ljudska stranka to, kar obeta njeno ime, bomo imeli kmalu najlepši mir v deželi. V to svrhu pa je v prvi vrsti njena dolžnost, da popravi ali vsaj ne ponavlja grehov katoliško-narodne stranke.

V prvi vrsti naj pazi na to, da škof Jeglič ne bo zlorabljal verskega čuta našega ljudstva v nesrečne svoje finančne in verske spekulacije; da ne bo zlorabljal cerkvenih sredstev v politične namene, da se bo brigal le za svoj posel, naj se postavi v vrsto onih, ki pravijo, da duhovnik sodi v cerkev in ne v politično agitacijo in štacuno, naj se vpele v naše farovže zopet disciplina in npravstveno življenje, naj se na ljudstvo upliva v tem smislu, da naj v nedeljo moli in počiva, med tednom pa dela, naj se ga uči, da smo

Igrali so jo že šestokrat po najrazličnejših krajih naše domovine.

Druga igra se zove: «Veseli dan ali Maticček se zeni». Naslanja se na igro francoskega dramatika Beaumarchaisa.

Imenovani igri nista izvorni Linhartovi. Vendar sta srečno preloženi in prikrojeni našim razmeram. Z njima je položil Linhart temelj naši gledališni književnosti. In to mu zagotavlja častno mesto v naši kulturni zgodovini.

Kot član kmetijske družbe je priredil po Waldsteinu za živinorejce jako porabno knjigo: Bukve od kug in bolezni goveje živine». Tiskana je bila l. 1792. v Ljubljani.

To so kratke poteze o Linhartovem življenju in delovanju.

vsi bratje, četudi smo različnega političnega mišljenja in naj se ima pred očmi glavna naloga take stranke skrbeti za ljudsko izobrazbo.

V tej smeri bi imela prava slovenska ljudska stranka še obširno in zelo hvaležno torišče, tako delo bi dvignilo naše ljudstvo gospodarsko in duševno.

Ne dvomimo, da bo, če krene novo pečena stranka na to polje, imela kmalu v svoji sredi vso slovensko inteligenco. Dosedaj pa smo skeptični, klerikalizem obstoji in steza svoje kremplje po gospodarstvu v deželi. Nikakor ne moremo se strinjati z optimizmom Franceta Šukljeja, da je vsled novega imena prišla v deželo že nova pomlad.

Dokler ne vidimo dejanj, ponavljamo: Čujemo sicer poročilo, ali nedostaja nam vere. Čakamo dejanj, dotlej pa trdimo, katoliško-narodna stranka ali slovenska ljudska stranka — to so besede.

Dopisi.

Z Dovjega. Gospod nadučitelj Franc Jeglič je dobil povodom njegove 25 letnice od občine kot nagrado zlato uro in zlato verižico. Na uri je zunaj njegovo ime, znotraj pod pokrovom pa je gravirano: V znak hvaležnosti k 25 letnici. Občina Dovje 1880—1905. To se vidi, da cela občina spoštuje dobrega učitelja. Mi mu le čestitamo. — Ravnotako imamo dobrega duhovnika gospoda J. Aljaža, znanega širom slovenske domovine. — Občani se štejemo srečnim, da imamo v svoji sredi tako dobra moža, ki vzgajata in oskrbujeta dušne in telesne potrebe. Zeleti bi bilo še drugod takih vrlih mož, potem pa ne bo nobenega prepira in sovraštva.

Dovje. Brezobzirno postopanje našega župana presega že vse meje. V nedeljo je bil pogreb od kapi zadetega Valentina Hlebanja iz Mojstrane. Po stari navadi so napravili pred pogrebom njegovi sorodniki malo pogrebščino, a naš župan Tonček jim tega okrepila ni maral privoščiti, temveč njih žalost je povečal s tem, da je poslal občinskega sluga k omenjenim v hišo zbranim sorodnikom, da morajo leti takoj plačati dve kroni za mrtvaški ogled. Radi tega žaljivega postopanja je nastala med zbranimi velika razburjenost. Naš župan bi moral pač dobro vedeti, da pri takih trdnih posestnikih kakor so sorodniki ranjkega, ne bi bili izgubil malenkostnih dveh kronic.

Dovje. Pretečeni petek je začel v gostilni «Zelesnik» za mizo nagloma umirati domačin Valentin Hlebanja. Gostilničarka to opazivši zapove navzočemu delavcu, naj ga odnese v hlev, kar je ta izvršil z veliko težavo. Prinesivši ga v hlev ga hlapci v hlevu niso hoteli sprejeti, na kar ga je moral z velikim trudom odnesti na hlev in ga tam odel s krmo. Poslali so po dušnega pastirja. Dospel duhovnik ukaže takoj umirajočega odnesti nazaj v hišo, kjer mu podeli sv. poslednje olje. Hlebanja je kratko na to umrl. Ali ni zahteval tukaj človeški duh hitre pomoči, mesto da se je umirajoči okolu prenašal?

Pozor! Prihodnjo številko bomo ustavili vsem onm, ki niso plačali naročnine.

Novičar.

Občinski možje! Ne samo iz besed komisarja Schittniga se da posneti, nego izvedeli smo iz jako verodostojnega vira, da namerava okrajno glavarstvo v Radovljici v zadnjem trenutku pred volitvami ugoditi reklamaciji Grossa & Comp. ter ga postaviti, in sicer najbrže kot edinega volilca v drugem volilnem razredu. Radi tega naj se skliče takoj seja, v kateri naj se naroči deputaciji štirih mož, ki se naj podajo takoj k deželnemu predsedniku g. Schwarzu ter ga prosijo, da se mora dotični paragraf našega volilnega reda tako ekstenzivno interpretirati, da se zлага s § 15. obč. vol. reda za Česko, Predarlško in Bukovino ter da velja za II. razred isto pravilo kot za I. razred, da namreč mora znašati število volitev dvakrat toliko, kolikor je število odbornikov in namestnikov, v našem slučaju torej 24. Kajti odborniki se morejo voliti, ne pa imenovati. Poslanec in ljubljanski župan Hribar bo drage volje predstavil to deputacijo dež. predsedniku g. Schwarzu.

Občinska seja, ki se je vršila z dne 10. t. m. je bila zaključena, predno je odbor končal dnevni red vsled nasilstva klerikalno-nemškutarskih razgrajcev in radi uradne nerodnosti župana Klinarja, ki se je pri tej priliki razkrinkal kot dvorezen nož.

Čegava bo zmaga? Volilni imenik je razpostavljen in meseca januarja 1906 bodo razpisane volitve, če se bo vse v normalnem tiru vršilo. Veliko ljudi je na Jesenicah, ki nimajo pravega pojma o volitvah v občinski odbor, ker mislijo, da bo n. pr. Lukman s svojima agitatorjema Zabukovcem in Pongratzem, ki lahko precej šnopsarjev nagonita na volišče, tudi pri volitvah zmagal. Temu pa ni tako. V občinski odbor volijo trije volilni razredi. V tretjem razredu volijo vsi 24 letni občani, ki plačujejo n. pr. vsaj 1 v. direktnega davka. V drugem razredu so vpisani tisti, ki plačujeje velike svote davka. V prvem razredu pa volijo večinoma izobraženci n. pr. doktorji, učiteljstvo, duhovščina in častni občani. Kdor hoče torej imeti večino v občinskem odboru, mora gledati, da proderejo kandidatje vsaj v dveh razredih. Na Jesenicah je v prvem razredu 33 volilcev, v drugem 24 in v tretjem kakih 490. Slovenska napredna stranka ima večino v dveh razredih in bi bila prodrla tudi v tretjem razredu, da se ni Zabukovec prodal Lukmanu. Nas toraj ne sme najmanje ostrašiti Zabukovčevo rogovilj nje, ker stoji kakor pribito, da bo tudi novovoljeni odbor po pretežni večini slovenski, ker bomo imeli odbornike dveh razredov in poleg tega še 6 virilistov.

Tovarniško vodstvo je pričelo baje z vso silo pritiskati na volilce, ki so le količkaj od tovarne odvisni. Dosti jih je sicer, ki bi radi nastopili proti Lukmanu, ali tega se boje radi ljubega kruha. In kaj je pravzaprav temu krivo!? Edino žalostna organizacija savskega delavstva, ki se pusti v strokovnem društvu vplivati od črnih klerikalnih netopirjev kakor Zabukovca, ki je pa le orodje nemških židovskih kapitalistov.

Pomilovanja vredno je toraj ono delavstvo, ki drvi čez strn in drn za jezuitom Zabukovcem, ki jih izkorišča v svoje namene. Kdaj bo pač napočil dan, da bodo uvideli delavci, da je njih rešitev le v samostojni in neodvisni organizaciji. Ali delavstvo res nima toliko moči in inteligence, da bi samo

stopilo v boj za svoje pravice in se otreslo črnih farovskih krvososov!?

Nekaj čudnih eksistenc in šnopsarjev sta pripeljala fajmošter Zabukovec in Lukmanov šribar Pongratz k nedeljski občinski seji. Ko je prišla na dnevni red volitev novih častnih občanov in je pričel g. obč. svetnik Trevn vtemeljevati svoj predlog, se je hipoma začulo po sobi zamolklo rjojenje fajmoštra Zabukovca: «Protestiramo!» Sekundiral mu je znani nemškutarski kalin Pongratz in kakih 40 pijanih nevolilcev, ki so pričeli tuliti kakor zverine. Najbolj je vpil neki Vilman iz Kurjevasi in kajzar Franc Krivc. Župan Klinar je z ozirom na to zaključil sejo, mesto da bi se bil poslužil svoje uradne oblasti in pustil z orožniško silo odtirati jezuita Zabukovca, pisarja Pongratza iz še nekaj drugih od žganja nalitih razgrajčev.

Vedno smo mislili, da ima Zabukovec nebroj volilcev za seboj, ker se v «Slovenca», vedno tako širokousti in čenča o njih veliki zavednosti. V nedeljo smo imeli priliko videti to zavedno fajmoštrovo družbo. Med razgrajči ni bilo opaziti niti enega dostojnega moža, ampak same vsled pijanosti ali pa dolgov propale ljudi, ki mislije, da jim bodo letele pečene kure v usta, če zmaga klerikalno-nemškutarska stranka. In s takimi ljudmi bomo znali prav kratko obračunati, ker — to povdarjamo — občina še ni v Lukmanovih, še manj pa v Zabukovčevih rokah!

Pljuvali so nedeljski razgrajči na občinski odbor, kar pač ni čudno, če pomislimo, koliko litrov žganja so te Zabukovčeve «sumljive eksistence» listo jutro popile. Ali je mar to ona velika zavednost volilcev, katero vedno naš fajmošter Zabukovec povdarja!?

Šribar Pongratz je zopet stopil na površje kot Lukmanov politični agent in Zabukovčev podrepnik. Ta mala in neznatna osebnica nam sicer ne dela prav nobenih preglavic in prepričani smo, da se ga bodo značajni slovenski volilci znali ubraniti, če jih bo nadlegoval ob času volitev, in mu pokazali pot, kamor spada.

Drznost okrajnega komisarja Schitnika. Vsled poziva nemškutarske stranke je priromal v soboto 9. t. m. na Jesenice komisar Schitnik ter prav drzno zahteval od župana, da naj razpostavi volilni imenik. Ta nemškutarski komisar menda še ne ve, da je občina avtonomna oblast. Raznih Schitnikov bo treba še na Jesenicah priučiti primernega takta in olike. Lepših manir zahtevamo torej, gospod c. kr. komisar! Od zastopnika nemškega «Rittervolka» v Radovljici se sme to vendar zahtevati!

Učiteljica frajla Schitnik bodo volili z Nemci, kakor smo izvedeli od verodostojne strani. Mi sicer nismo navajeni hoditi okrog nemškutarskih gosk njenega kalibra, toda vendar se nam mora čudno zdeti, odkod izvira tako velikansko navdušenje za nemštvo od učiteljice, ki slušbuje na slovenski soli. Ali je to v zahvalo, da nismo prali umazanega perila sestre učiteljice Pavle Schitnik, ki je kar čaz noč izginila z Jesenic? Tej nadtuti ženski povemo le toliko, da naj prav ponižno hodi po slovenskih Jesenicah.

Čsntnim občanom je imenoval občinski odbor v Beli peči g. deželnega glavarja Otona pl. Detelo vsled zasluga radi preložitve neke ceste pri Štiklju in g. Simona Riegra radi zasluga za ondotno nemško šolo,

Imenovanje kontrolorja na kranjskih progah državne železnice nam sili pero v roke, da pojasnimo nekoliko to zadevo. Dosedanje mesto je bilo v rokah g. Vidica, Slovenca, rodom iz Ribnice. Kakor hitro je šel ta gospod v pokoj, se je oglašil cel kup kompetentov, največ seveda Nemcev, pa tudi nekaj Čehov. V resnici bi bil že kmalu imenovan neki Simon Brūx, rojen Čeh, da se slovenski narodni krogi niso še o pravem času genili in odločno zahtevali to mesto zase. Prav bi bilo, da bi se to zgodilo večkrat in o pravem času. Mesto kontrolorja je eno izmed dveh služb pri državni železnici, ki so v 7. razredu. Radi tega smo prav srčno veselji, da je dobil taisto zopet Slovenec. G. Batagelju moramo le najpresrečnejše čestitati na tem imenovanju.

Čudovite stvari pripoveduje iz Bohinje «Planinski vestnik»: Pravijo, da je nad Komarčo pod Tičarico velika podzemeljska jama z velikim jezerom. V tej jami je baje mnogo kač rdečkaste barve in zelo neprijetnega duha. Pripovedujejo tudi o njih, da so dolge po dva sežnja in debele kot stegno človeka ter da prihajajo na svetlo le pred nevihtami. Tem kačam pravijo rupne kače. Jama je še nepreiskana in tudi za kače se ni še nihče zanimal. Pač so poizkusili dospeti v jamo in si ogledati jezero pred leti pastirji in drvarji, a ni se jim posrečilo. Izpustili so v jamo tramove, da bi bili znotraj napravili splave in se po njih vozili po jezeru; toda, ko so v jami na bregu pri luči pridno zbijali splave, so iz lukenj začele kače dvigati glave, pa so se vsi zbal in zbežali. Od tega časa naprej ni še nihče stopil v jamo. Dobro bi bilo dognati, kaj je na govoricah v Bohinju v obojem oziru. Stvar je vsekakor jako zanimiva in gotovo ne brez vsega smisla. O resničnosti govorce o kačah Bohinje sami niso prepričani, pač pa se pripoveduje, da je podobno kačo videl neki kmetovalec tudi pod Babjim zobom, ker so tudi podzemne votline, da pa mu, ko je o tem pravil, nihče ni hotel verjeti. Za kraj, kjer je jama z jezerom, vedo baje le pastirji in morebiti tudi kak gozdar, ki je delal svoj čas v gozdih, ko je bila še v rabi naprava za spravlanje lesa iz gozdov nad Komarče v dolino.

Križem sveta.

Poštni uslužbenci groze z pasivno resistenco (lihim odporom), če se do 16. t. m. ne ugotovi njih upravičenim zahtevam. Ker bi ta tihi odpor bil baš ob času, ko je primeroma največ poštnega prometa, namreč božične dni, in bi trpela državna uprava na na tem velikansko škodo, je upati, da bo trgovinsko ministrstvo toliko razsodno in bo hotelo doseči sporazumljenje.

Cenj. naročniki!
Ali ste že obnovili naročnino? Blagovolite to čimpreje storiti, da se Vam redno pošiljanje lista ne pretrga.

Upravništvo.

HOTEL „ILIRIJA“

16-46

Ljubljana

Kolodvorske ulice št. 22

3 minute od južnega kolodvora.

Shajališče vseh Gorenjcev.

Udobni restavracijski prostori, moderno urejena kavarna z dvema najnovejšima biljardoma ameriškega sistema, lepo, nanovo urejene **sobe za prenočevanje**. — Kopalne sobe v hiši. — Točijo se najboljša štajerska naravna vina, pristni dolnjski cviček iz Gadove peči, kakor tudi priljubljen hrvaški pelinkovec. — Izborna kuhinja. **Postrežba točna. Cene nizke.**

Za mnogobrojen obisk prosi spoštovanjem

Fric Novak.

M. Vidic

izdelovalec sodavice, malinovega

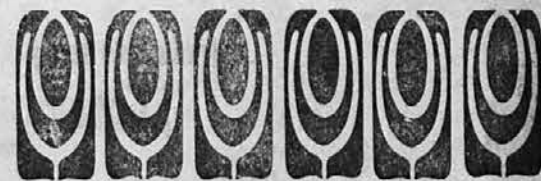
soka in pokalic (kraherl)

v Lescah na Gorenjskem

priporoča svoje izdelke.

29-31

Postrežba točna. Cene nizke.

Mavricij
Smolej

urar na Jesenicah

priporoča svojo veliko zalogo

vsakovrstnih ur

kakor žepnih, stenskih ur in budilk, verižic, prstanov, uhanov i. t. d., dalje zlatnine in srebrnine od najfinejše do navadne.

Sprejme tudi popravila, katera izvršuje natančno in točno po zelo nizkih cenah.

6-49

Ako hočete

dobro idočo uro poceni
kupiti, zahtevajte cenik

31-26

tvrdke H. Suttner, urar v Kranju.

Kaj je

SEYDLIN?

Priznana najboljša, po najnovjših izkušnjah higienije sestavljena in večkrat odlikovana kozmetična

ustna voda.

Dobiva se pri gg. I. Krašovicu, A. Trevenu ter gospe Jerici Morič.

Izdelovalec: O. Seydl, Ljubljana, Špitalske ulice 7. 3-51

Pivovarna
G. Auer-jevih dedičev
v Ljubljani

Wolfove ulice št. 12

priporoča slavnemu občinstvu in spoštovanim gostilničarjem svoje
izborno marčno in na bavarski način varjeno pivo.

Pivo se oddaja v sodcih in zabojih.

Zaloga: v Kranju, Idriji, Dobrépoljah, na Robu, v Mokronogu, Metliki, Vačah, Polhovem gradu, na Igu, na Dobrovi, v Št. Vidu na Dolenjskem, v Mirni, v Podbrdu in na Grahovem (Goriško) in v Podgradu (Istra).

Ustanovljena leta 1854.

Tvrdka je bila v letu 1904 v Parizu in v Londonu odlikovana z najvišjim odlikovanjem, namreč z „grand prix“, častnim križcem in zlato kolajno.

Poštne hranilnice
račun št. 867.569.

Tiskarna in založništvo

Poštne hranilnice
račun št. 867.569.

Jv. Pr. Lampret v Kranju

Uredništvo in upravnništvo
„Gorenjca“

Uredništvo in upravnništvo
„Jeseniške Straže“

Tiskovine za gg. trgovce in obrtnike, slavna društva, hranilnice in posojilnice.

Vizitnice, kuverte, pisma, račune, okrožnice, vabila, dopisnice, osmrtnice, tabele, lepaki, brošure, knjige i. t. d. i. t. d.

Razglednice v več barvah.

Izvršuje

Vsakovrstna tiskarska

dela

v vsakem obsegu po količor
možno najnižjih cenah.

Zaloga:

Šolske tiskovine.

Ilustrirani

„Vodnik po Gorenjskem“.

„Osebna dohodnina“

Uredil Valentin Žun,
c. kr. davčni nadzornik.

Čišna in ukusna izvršitev. — Hitra in točna postrežba. — Na željo se pošlje tudi proračun troškov.